

ชื่อวัดพระธรรมกาย

วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

โอวาทหลวงพ่อดัมมชโย

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วัดพระธรรมกาย
(ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม)

วันอาทิตย์ที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

เราได้ประกอบพิธีมหาปวารณากันไปเรียบร้อยแล้ว ซึ่งจะมีอันสงส์ตามพระวินัย ๕ ข้อ คือ

๑. เทียวไปโดยไม่ต้องบอกลา
๒. เทียวไปโดยไม่ต้องถือไตรจีวรครบสำหรับ ๓ เดือน
๓. ฉันคนโภชนและปรัมปรโภชนได้
๔. เก็บอธิเรกจีวรไว้ได้ตามปรารภ
๕. จีวรลาภอันเกิดในที่นั้นเป็นของภิกษุในที่นั้น

คำว่า “เทียว” แบบภิกษุนั้น หมายถึง จาริกไปแสวงหาที่วิเวกที่ร้นรมย์เพื่อบำเพ็ญสมณธรรม ทำจิตให้สะอาดบริสุทธิ์จะได้หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ ภูวตฤประสงค์การมาบวช

สำหรับอันสงส์ข้อ ๑ ที่ว่า เทียวไปโดยไม่ต้องบอกลา แม้อันสงส์จะเป็นอย่างนี้ก็ตาม แต่สำหรับหมู่คณะเราก็ต้องบอกให้ผู้รับผิดชอบได้ทราบด้วย เพราะว่าเป็นห่วง เวลาไปที่ไหน เป็นอะไรก็จะได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันได้ สำหรับข้ออื่น ๆ เราก็ไปศึกษาเอาเพิ่มเติม

คืนนี้ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ก็ต้องอยู่รักษาอีก ๑ ราตรี จะไม่ไปค้างแรมที่ไหน ราตรีนี้น่าจะสำคัญ ควรจะเป็นราตรีที่เราจะได้สรุปผลแห่งการเข้าพรรษานี้ ตั้งแต่ต้นพรรษาที่เราตั้งใจไว้ว่าจะให้เป็นพรรษาแห่งการบรรลุลหรรษ และเราก็บำเพ็ญสมณธรรมกันมาตลอดตั้งแต่วันแรกเรื่อยมา ในระหว่างพรรษาก็มีธุระในทางพระศาสนาหลายอย่างที่เราต้องช่วยกัน อย่างเช่นการบวชกองพันหรือกองพลสถาปนาลัทธิรูป

เพราะฉะนั้นโอกาสบำเพ็ญสมณธรรมบางรูปก็ทำได้เต็มที่ บางรูปก็ไม่ได้เต็มที่ วันนี้นำวันสุดท้ายของพรรษา ภารกิจต่าง ๆ ก็เบาบางลงมากแล้ว คตินี้ควรจะเป็นคตินี้ที่เรามาสรุปลำหรับพรรษานี้ด้วยการบำเพ็ญสมณธรรมกันให้เต็มที่ ปกติเขาจะถือเนสัชชิกังคะ^๒ แต่ถ้าใครยังไม่พร้อมก็เอาเท่าที่ได้

แต่หลวงพ่อกว่า ร่างกายเรายังแข็งแรงสดชื่นอย่างนี้ ควรทำให้เต็มที่ กำลังจะได้เป็นประวัติศาสตร์ชีวิตของการเกิดมาสร้างบารมีในเพศสมณะ และโดยเฉพาะพรรษานี้จะได้เป็นพรรษาแห่งการบรรลุธรรมของเราจริง ๆ เมื่อนึกถึงแล้วเราจะได้มีความปลื้มปิติยินดีเหมือนพระเดชพระคุณหลวงปู่ของเรา ในกลางพรรษาที่ ๑๒ ท่านก็ประกอบความเพียร ในวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ แล้วก็ได้บรรลุธรรม

สิ่งที่เป็นข้อสังเกตก็คือ เมื่อท่านทำทุกอย่าง วางทุกสิ่ง แล้วนั่งอย่างเดียวจึงบรรลุธรรมได้ ท่านใช้เวลาปฏิบัติธรรมตั้งแต่ ๖ โมงเย็นเรื่อยไปกระทั่งถึงเช้า และได้บรรลุธรรมไปตามลำดับ นี่ก็เป็นประวัติศาสตร์ชีวิตของท่านที่ได้ยินได้ฟังที่ใคราก็จะมีความปลื้มปิติมีกำลังใจ มีแรงบันดาลใจอยากจะทำอย่างท่านบ้าง

เพราะฉะนั้น วันนี้ขึ้น ๑๕ ค่ำ แม้ไม่ใช่เดือน ๑๐ เป็นเดือน ๑๑ และเป็นวันสุดท้ายของพรรษานี้ คตินี้ให้ลูกทุกรูปตั้งใจทำความเพียรกันให้ดี หลังจากออกจากโบสถ์แล้ว ล้างหน้าล้างตาให้สดชื่น แล้วก็อย่าเสียเวลาพูดคุยกันเลย ประกอบความเพียรกันให้เต็มที่ หาวพระในตัว

²

องค์แห่งภิกษุผู้ถือการนั่งเป็นวัตร คือ ถือการนั่ง ยืน เดินเท่านั้น ไม่นอน

ดวงใส ๆ ให้เจอให้ได้ จะได้เป็นประวัติศาสตร์ชีวิตของเรา และเป็น
ความสมปรารถนาในการที่มาบวชในคราวนี้ อีกทั้งจะเป็นต้นบุญต้นแบบ
สำหรับเพื่อนสหธรรมิกที่จะมาในภายหลัง โดยเฉพาะของหมู่คณะของเรา
นี่เป็นเรื่องสำคัญ

วัดของเราชื่อ “วัดพระธรรมกาย” ที่มีชื่อนี้เพราะมีวัตถุประสงค์
คือ นอกเหนือจากจะรักษาชื่อคำว่า “พระธรรมกาย” เอาไว้ให้คง
อยู่คู่โลกต่อไปแล้ว ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ที่เข้ามาบวชนั้นรู้จัก
คำนี้ คือ ความรู้แจ้งที่เกิดจากการเห็นแจ้งด้วยตัวของตัวเองจริง ๆ
ให้แจ่มแจ้งจนหายสงสัยเกี่ยวกับเรื่องธรรมกาย

ลูกทั้งหมดที่ตัดสินใจบวช แล้วมาอยู่ร่วมกันเพราะมีวัตถุประสงค์
อย่างนี้ ไม่ใช่เราหมดทางทำมาหากินถึงมาบวช เรามีทางไปตั้งเยอะ
เช่นเดียวกับชาวโลกทั้งหลาย แต่เราเลือกที่จะไปสู่ที่สุดแห่งธรรม มี
มโนปณิธานอุดมการณ์เดียวกันจึงมาอยู่ร่วมกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้น
คตินี้ให้เป็นคตินแห่งความสมปรารถนาของเราให้ได้ ต้องชิงช่วงในวัย
ที่เรายังแข็งแรงยังสดชื่นในตอนนี้อย่างเต็มที่

ตอนนี้หลวงพ่อกำลังเฟ้นหานักรบกองทัพนธรรมที่จะเข้าไปสู่สมรภูมิกายใน ซึ่งจะต้องมีผลการปฏิบัติธรรมที่ดีในระดับเป็นที่พึ่งแก่ตัวเราได้ หายสงสัยได้ แล้วก็จะได้เข้าไปสู่หมู่บ้านปฏิบัติธรรมไปตามขั้นตอน จนกระทั่งเข้าอาคาร ๖๐ ปี เพราะฉะนั้นให้ลูกชนขวายกันให้ดี

เมื่อออกพรรษาไปแล้ว เรายังคงบำเพ็ญสมณธรรมกันต่อไป ควบคุมกิจวัตรกิจกรรมที่เราทำอยู่เป็นปกติ เรามำเพ็ญสมณธรรมเป็นปกติของเราเพื่อจะได้อยู่เป็นสุขในเพศสมณะ มาบวชแล้วต้องรู้จักสุขจากสมาธิ ต้องรู้จักว่าสภาวะธรรมตรงนี้เป็นอย่างไร ถ้ามีสุขจากสมาธิหล่อเลี้ยงใจ เราจะมีความรู้สึกว่า วันคืนมันผ่านไปอย่างรวดเร็ว และมีคุณค่าอย่างสูงส่ง ด้วยใจที่เบิกบาน เมื่อออกพรรษาไปแล้วก็ให้ทำกันอย่างนี้

วันนี้หลวงพ่อก็คจะไม่พูดอะไรมาก เพื่อจะได้ให้โอกาสลูกทุกรูปได้ไปบำเพ็ญสมณธรรมกัน ขออนุโมทนาสาธุการ และขออำนวยการขออนุภาพแห่งบุญ บารมี รัตนะ กำลัง ฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เจริญขาดของพระรัตนตรัยธรรม พระพุทธเจ้าจักรพรรดิ หลวงปู่วัดปากน้ำพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย พระผู้ปราบมาร และคุณยายอาจารย์ฯ ของเรา บารมีทั้งหมดจงมารวมกันอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้กลั่นกายวาจาใจธาตุธรรมเห็นจำคิดรู้ของลูกทุกรูป ให้สะอาดบริสุทธิ์ เหมาะสมที่จะเป็นภาชนะรองรับในการเข้าถึงวิชาธรรมกาย ให้ลูกทั้งหมดนี้รู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดในวิชาธรรมกายอย่างถูกต้องร่องรอยตรงไปตามความเป็นจริงทุกประการเทอญ ๑

